

[Finansministeren.]

ning og Materielanskaffelser inden for Søværnet henholdsvis 7,3 Mill. Kr. og 16,9 Mill. Kr.

Fra Finansministeriets Budget skal nævnes Udgifterne i Forbindelse med den ekstraordinære Formueopgørelse 4,3 Mill. Kr., Udgifter ved den nye Ejendomsskyldvurdering 3,3 Mill. Kr. og Renter af særlige Statsforskrivninger 7,7 Mill. Kr.

Vedrørende § 26 bemærkes, at Kontoen Skatkammerbeviser og Bankgæld udviser en Stigning paa 534 Mill. Kr., og da der paa Finansloven er opført 240 Mill. Kr. paa denne Konto, bliver den samlede Forøgelse i Finansaaret 1945—46 i alt 774 Mill. Kr.

Paa Kontoen „Andre faste Ejendomme og Anlæg“ findes bl. a. en Udgift paa 13,5 Mill. Kr. til Indkøb af svenske Barakker til tyske Flygtningelejre, og en Udgift paa 13 Mill. Kr. til Etablering og Indretning af særlige Straffelejre som Følge af Straffelovstillsættet.

Pengebindingslovene har medført en forøget Hensættelse i Nationalbanken paa 494 Mill. Kr., og Nationalbankens Tilgodehavende for Udlæg for den tyske Værnemagt m. m. er nu opført med 7 529 Mill. Kr. Hertil er, som jeg før nævnte, yderligere overført til Afskrivning 460 Mill. Kr. som Dækning for særlige Udgifter foranlediget direkte eller indirekte af den tyske Besættelse og dens Afvikling.

Det vil ses, at det afvigte Finansaar, 1945—46, har været et Aar med overmaade store Udgifter for Statskassen. Selv om det naturligvis har været i det første Aar efter Befrielsen, og selv om Indtægterne ogsaa har været betydelige, har der dog været en meget stor Merudgift, hvilket uden Tvivl har været medvirkende til Skabelsen af det Overskud af Købekraft, som Befolkningen har haft i Forhold til Værdien af Landets Produktion. Det er nødvendigt, at dette Forhold bringes til Ophør, og der er da ogsaa Udsigt til, at der i indeværende Finansaar 1946—47 stort set tilvejebringes Balance mellem Statens Indtægter og Udgifter.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lannung: Den højtærede Finansminister har ved sin Forelæggelse gjort nærmere Rede for Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for det høje Landsting og bl. a. nærmere omtalt Dækningen af de ekstraordinære Udgifter og nogle af disses nærmere Karakter m. v. og den stærke Udgiftsstig-

ning i det hele samt de fremtidige Muligheder for Balance. Hertil knyttedes en nærmere Gennemgang og Oversigt, hvortil jeg ganske skal henholde mig. Da Forslaget i øvrigt har været Genstand for en indgaaende Behandling i det andet høje Ting og der enstemmigt er tiltraadt, skal jeg efter Omstændighederne indskrænke mig til at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

P. Korsgaard: Det er den højtærede Finansministers sidste Bemærkninger, der kalder mig frem, idet jeg forstod dem saaledes, at man med den bestaaende Lovgivning nogenlunde vilde have Balance for Aaret 1946—47, og jeg vil altsaa gerne spørge, om det er rigtigt, og hvis det er rigtigt, vil jeg gerne bede om en Smule Motivering derfor, for jeg synes, at det er en saa uhyre Forskydning fra det kolossale Underskud, man havde i Aaret forud, til Balance i Aar. Da jeg nu har Ordet, vil jeg gerne samtidig i Anledning af den Ret, københavnske Skatteydere har til at kunne betale deres Skat forud og derved faa en betydelig Rentelettelse, spørge, om det ikke vilde være rimeligt, at man fik tilvejebragt ensartede Forhold for hele Landet paa dette Omraade.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): I Anledning af det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. P. Korsgaard, skal jeg ganske kort gøre nogle Bemærkninger.

Som jeg lige har nævnt, regnes der for Finansaaret 1945—46 med Indtægter paa 1 304 Mill. Kr., eller lad os sige rundt regnet 1 300 Mill. Kr., samt med Udgifter paa 1 551 Mill. Kr., eller naar vi lægger de 460 Mill. Kr. til, der overføres til § 26, i alt rundt regnet 2 Milliarder Kr. Det vil da sige, at der er en Merudgift paa omkring 700 Mill. Kr. Jeg skal indrømme, at det formentlig ved første Øjekast kan synes forbavsende, at man allerede i Finansaaret 1946—47 kan vente at naa saa langt, at man i Stedet for denne meget store Merudgift paa det nærmeste kan naa Balance.

Til Forklaring heraf skal jeg anføre følgende. Selve den Omstændighed, at vi har faaet et højere Indkomstniveau i 1945, som jo ligger til Grund for Skatterne i 1946—47, maa ganske naturligt bevirke, at Indkomstskatten maa komme til at give en Del mere end tidligere. Det samme gælder naturligvis Formueskatten, paa hvilken Skat i øvrigt Formueopgørelsen fra sidste Sommer utvivlsomt vil have en gunstig Indflydelse, samt den nye Ejendomsskyldvurdering, som